

O lenivém zajíci

Zvířátka si domek staví,
navíc je to velmi baví.
I když je to pěkná dřina,
vyplatí se, až přijde zima.
Každý přispěl se svým dílem,
někdo radou, někdo činem.

Medvěd se hned od svítání
po nřadí pilně shání.
Do práce se rychle dal
a základy vykopal.
Pak si z čela setřel pot
a postavil velký plot.

Žabák, ten všem jenom radí,
ostatním to trochu vadí.
Sám nakreslil výkresy,
teď na chytrého hraje si.
Všem rozdává rozumy,
jinak to prý neumí.

Za to ježek je muž činu,
co ovládá zedničinu.
Každou chvíli něco kutí,
do práce se pouští s chutí.
Klade cihlu na cihličku,
dům bude stát za chvíličku.

I čuník přidal ruku k dílu
a prokázal svoji sílu.
Přestože je ještě malý,
pracuje a nezhálí.
Od rána už maltu míchá
až ho z toho v zádech píchá.
Přesto se však snaží dál,
i lešení smontoval.

Liška vesele si zpívá,
že už jenom střecha zbývá.
Až ji celou postaví,
tak to spolu oslaví.
Udělají hostinu,
pozvou celou rodinu.

Jenom zajíc trhá partu,
nechce míchat ani maltu.
Práce prý mu nesluší,
celé dny jen lenoší.
Ti co mají svoji práci,
jsou mu jenom pro legraci.
Všechno mu to přijde hloupé,
raději se v síti houpe.
Bouřku, déšť a krupobití,
přečká klidně ve své síti.

Večer přišla bouřka strašná,
silný vítr, velká mračna.
A milého zajíce,
zaskočila velice.
Teď se zimou celý třese,
kampak schoulí hlavu v lese?
Jak to asi vyřeší,
kde teď najde přístřeší?

Dnes má ale věru štěstí,
už nemusí moknout v dešti.
Kamarádi jeho skvělí,
slitování nad ním měli.
Nebudete věřit tomu,
pozvati ho k sobě domů.
Horký čaj mu uvařili,
byli na něj velmi milí.

Zajíc roztál jako sněh,
v rozpacích je celý z nich.
Teď zpytuje svědomí,
že vlastně nic neumí.
Sužují ho obavy,
jak sám domek postaví.
Jestli to sám vůbec zvládne,
když zkušenosti nemá žádné.

Sova nese poučení:
„Až tak zlé to zase není.“
„Nestůj tady, nezoufej!“
„Do práce se rychle dej!“
S přáteli to zvládneš lehce,
hloupý, kdo se učit nechce.

Teď už zajíc není líný,
nebojí se žádné dřiny.
Teď si staví pro potěchu,
nový dům a novou střechu.
Však už bylo na čase,
dát se zase do práce.

O nezdravém papání

Zajíc Olda papá rád,
jen se vzbudí, už má hlad.
Baští jenom čokoládu,
sladké dorty, marmeládu.
Pije sladké limonády,
nikdo si s ním neví rady.

Maminka mu na svačinu
chystá čerstvou zeleninu.
On ji mění se zvířátky,
za bonbony, za oplatky.
Práce s ním je složitá,
ovoce jíst odmítá.

S ježkem zdravou snídani
vyměnil i bez ptaní.
Jablka prý nemá rád,
ani když má velký hlad.
Sám si ježkův salám vzal
a ani se nezeptal.

Pak zas u svačiny kvílí,
že musí jíst jogurt bílý.
Sedí celý rozmrzelý
a v tom dostal nápad skvělý.

Myslí si, že žabáka
na svůj jogurt naláká.
Rád by si dal perníček,
aspoň malý kousíček.

Pak poprosil medvěda
o kousíček oběda.
Prý jeho hlad veliký
zaženou jen knedlíky.
Medvěd ten má pochopení
a toho si zajíc cení.
Dostal od něj velkou porci,
jo, medvědi, to jsou borci.

Odpoledne k zakousnutí
maminka mu banán nutí.
On má v hlavě jiné plány,
co vymění za banány.
Vzpomněl si na čuníka
a hned k němu utíká.
A s ním svoji svačinu
vyměnil za slaninu.

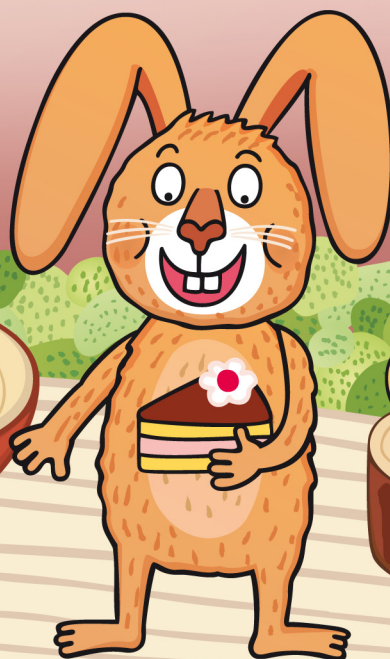
Večer běžel do spíčky
na liščiny koblížky.
I když už byl po večeri,
snědl ještě párky čtyři.
Dnes je nějak při chuti,
přejedl se k prasknutí.

Ted' je tlustý jako soudek
v pusince ho trápí zoubek.
Ted' ho břicho bolí moc,
kdo mu přijde na pomoc?

Stará sova vlídně praví:
„Podlomené máš své zdraví.
Ve svém jídle střídmy bud',
na sladké nech zajít chuť!“

Mít v zásobě dobrou radu
není nikdy na závadu.
Zkus ji někdy použít,
líp se ti pak bude žít.

Myslím, že se nepletu,
zajíc ted' drží dietu.
Nejí žádné sladkosti,
ovoce sní s radostí.

O úsporách

Lidi to svět neviděl,
křeček asi zešlel.
Prý si žije jako král,
tak jak si to vždycky přál.
Všude přepych, samé zlato,
jenže, hlupák, nemá na to.

Neumí vzít za práci,
peníze jen utrácí.
Nechce vůbec pochopit,
že nemůže všechno mít.
Myslí si, že prohloupí,
když si něco nekoupí.

V lese žije liška Istivá
a ta křečka využívá.
Vnucuje mu nesmysly,
všechno, nač jen pomyslí.
Všecičko mu vždycky slíbí,
křečkovi se to moc líbí.

Křeček nemá tušení,
co radí páni zkušení.
Že jen velcí hlupáci
za hlouposti utrácí.
Že i lidé bohatí
zvažují, co se vyplatí.

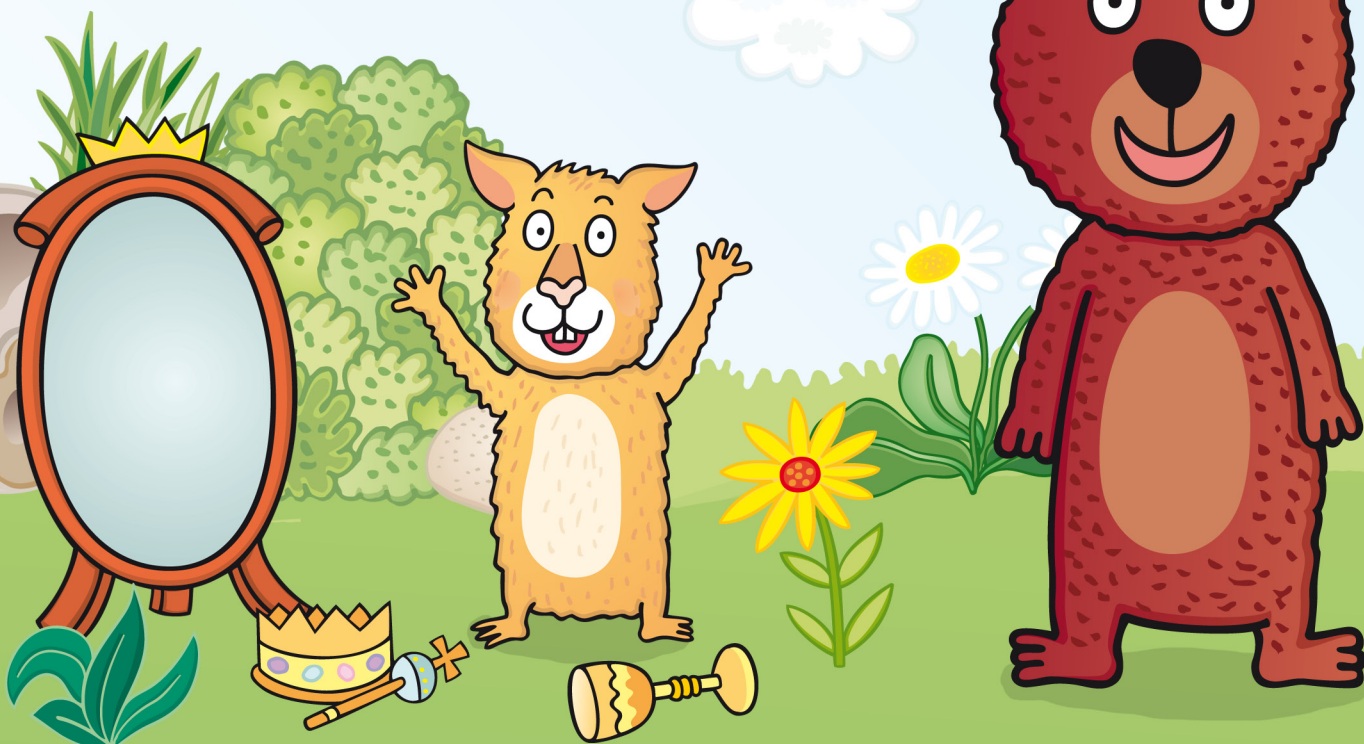
Křečkovi teď hrozí krach,
sám má z toho velký strach.
Dluhy splácet nestačí
a to lišku vytáčí.
Má teď velké obavy,
že mu všechno zabaví.

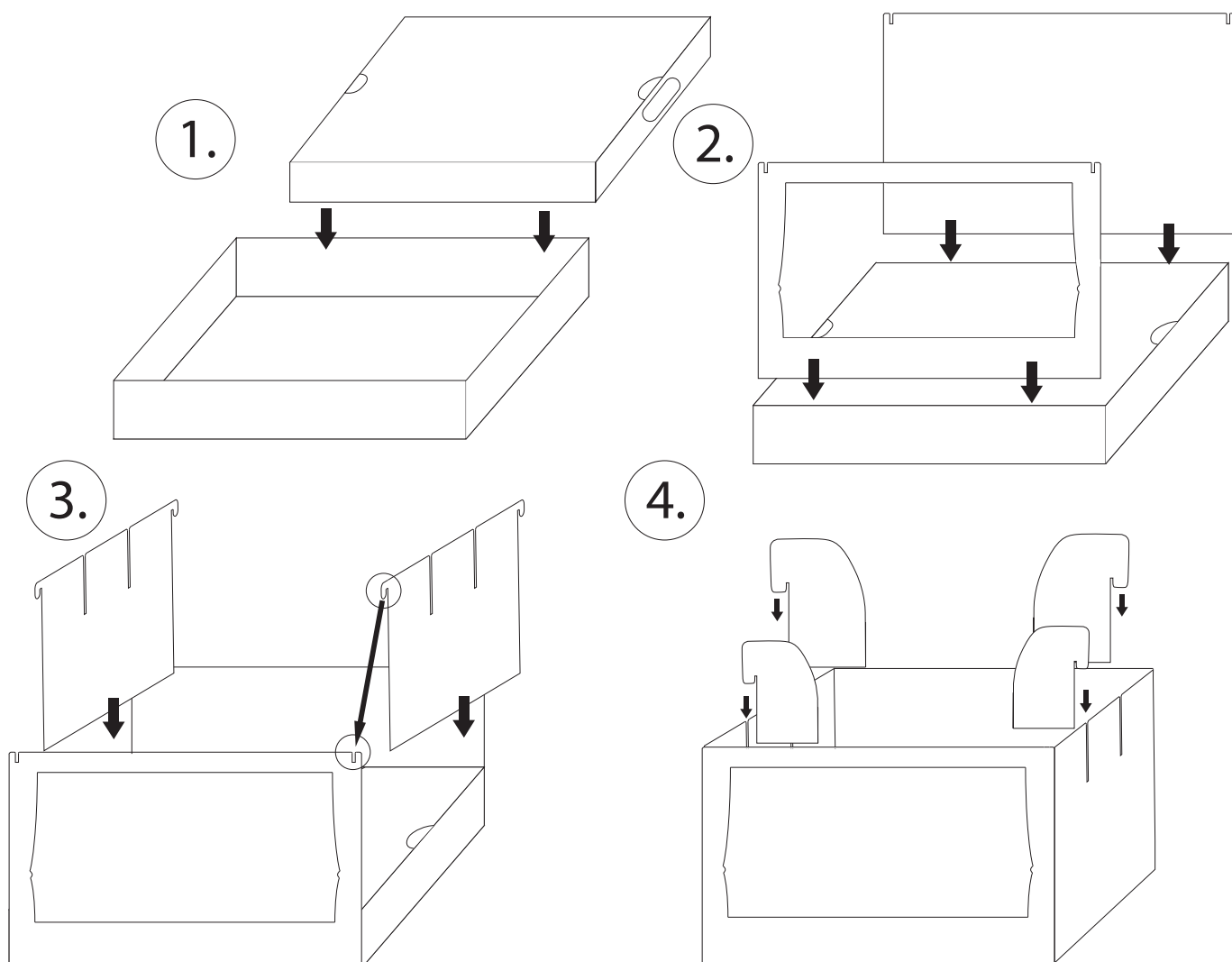
Neví, co s ním jenom bude,
peníze teď shání všude.
Jenže není nikdo k mání,
až medvěd má slitování.
Peníze mu půjčí rád,
když mu bude pomáhat.

Medvědovu pomoc vítá,
víckrát se už nenachytá.
Můžete vzít na to jed,
že utrácel naposled.
Teď zas šetří od nuly,
je tím všude proslulý.

Tak už končí pohádka,
loučí se Kašpárek, zvířátka.
A jako vždycky nakonec
zazvoní Kašpárek na zvonec.

Komu se u nás líbilo,
ať příště přijde zas.
Kašpárkovo divadlo
srdečně zve vás.

Další postavičky ke stažení a vytištění najdete na:
http://www.bonaparte.cz/files/prod_files/postavicky.pdf
pod záložkou návody a odkazy.

Knížku pohádek Veršované divadélko zakoupíte na www.albatros.cz

Ilustrace: Vendula Hegerová (www.vendula.eu)

Autor pohádek: PhDr. Romana Suchá (romana-sucha.webnode.cz)